

τὴν χώραν. Τῇ 13 Μαρτίου εἰσῆλθον οἱ στρατηγοὶ Κλίγγ-
σπορρ καὶ Ἀδλερκρεϋτε παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ ἀπήτησαν παρ'
αὐτοῦ ἀλλαγὴν πολιτικῆς. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπηύθυνε
πρὸς αὐτοὺς προσβλητικὰς ἀπαντήσεις, προσέλαβον οἱ στρα-
τηγοὶ τὸν αὐτάρχην Σιλβερεσπαρρε καὶ τινὰς ὑπαπιστάς καὶ
ἐκήρυξαν τὸν βασιλέα ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους αἰχμάλωτον.
Ὁ βασιλεὺς ἐξήγαγε τὸ ξίφος, ἀλλὰ συνελήφθη ὑπὸ τῶν
ἰσχυροτέρων ἀντιπάλων του καὶ μετεφέρθη αἰχμάλωτος εἰς
Gripsholm. Τῇ 19 μαΐου ἡ βουλὴ τοῦ κράτους ἐκήρυξεν
αὐτὸν ὡς ἐκθρονισθέντα καὶ ὁ Γουσταῦος κατέλιπε τὴν χώραν.

Τὴν χορηγῆθεισαν αὐτῷ σύνταξιν ἀπέκρουσεν ὑπερηφάνως,
καίτοι εἶχε πολὺ μικρὰν ἰδιωτικὴν περιουσίαν, ἐπορεύθη δὲ εἰς
τὴν ἔξορίαν, ἐν ᾗ ἔζη κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὸ ὄνομα „κό-
μητος φὸν Gottorp“ εἶτα δὲ ὡς συνταγματάρχης Gustavson.

Ἡ οἰκογένειά του ἔλαβε βραδύτερον χρηματικόν τι-
ποσὸν συμβιβασμοῦ, ἐνῶ ὁ Γουσταῦος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν
ἐβυθίζετο εἰς δεινότεραν πενίαν μέχρις οὗ τέλος κατῴρθησε
μόλις νὰ συντηρῇται ἐπιπόνως διὰ συγγραφῶν καὶ ἰδιωτικῶν
παραδόσεων ὡς γλωσσοδιδάσκαλος. Ἀπέθανε δὲ ἐν βαθυ-
τάτῃ πενίᾳ ἐν St. Gallen τῆς Ἑλβετίας τῇ 7 φεβρουαρίου 1837.

Η ΤΙΓΡΙΣ.

Ἐνῶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ ὁ „βασιλεὺς τῆς ἐρήμου“, ὁ λέων,
ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑποχωρεῖ τῷ ὁσημέραι εὐρύτερον
ἐξαπλουμένῳ πολιτισμῷ καὶ ἀποσύρεται εἰς ἐνδοτέρας καὶ
ἐρημότερας χώρας, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀσίᾳ τὸ μέγιστον τῶν
αὐτόθι ἀρπακτικῶν θηρίων, ἡ τίγρις, εὐρίσκει, ὡς φαίνεται,
ἐν τῷ αὐξανομένῳ πολιτισμῷ τῆς χώρας νέας τινὰς ὠφε-
λείας καὶ εὐνοϊκώτερους ὅρους ὑπάρξεως.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ γιγαντιαία αὕτη γαλῆ, ἡ
τίγρις, ἐν ταῖς Βρεταννικαῖς Ἰνδίασι, ἐνθα ἡ ἀγγλικὴ κυβέρ-
νησις πληροῖνε δι' ἐκάστην φονευομένην τίγριν ἀμοιβὴν
10 ρουπίων (25 φράγκων περίπου), ἔχει ἤδη σχεδὸν ἀφα-
νισθῇ. Εἰς ἄλλα ὅμως μέρη τῆς Ἀσίας, π. χ. ἐν Σιάμ,
Βίρμα, Ἰάβα καὶ Σουμάτρα τὰ θηρία ταῦτα εἶναι πολυπλη-
θέστατα. Εἰς τινὰ μάλιστα ἀσιατικὰ κράτη ἡ θήρα τῶν
τίγρεων ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, διότι θεωρεῖται ὡς προνό-
μιον τῶν δεσποτῶν, ἐν Σουμάτρᾳ δὲ καὶ Ἰάβα προφυλάσ-
σεται ἡ τίγρις ἀπὸ παντὸς διωγμοῦ, ἐνιαχοῦ δὲ μάλιστα
ἀπολαύει καὶ θείας λατρείας ἕνεκα τῆς δεισιδαιμονίας τῶν
κατοίκων, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων
μετὰ θάνατον εἰσέρχονται εἰς τὰ σώματα τῶν τίγρεων. Εἰς
τινα μέρη ἐπικρατεῖ τὸ ἔθιμον, νὰ ἐμπηγνύσιν ὑψηλὴν
τινα κάρμακ' μὲ πολυχρῶμον παννίον εἰς τὸ μέρος ἐνθα
τύχη νὰ φονευθῇ ἄνθρωπος ὑπὸ τίγρεως, ἀν δὲ συμβῇ εἰς
τὸ αὐτὸ μέρος καὶ δεύτερος θάνατος ἀνθρώπου ὑπὸ τίγρεως,
τότε ὁ ἀποθανὼν θεωρεῖται ὡς ὁμαρτωλὸς καὶ ὁ θάνατός
του ὡς δικαία τιμωρία. Ἐνεκα τῆς δεισιδαιμονίας ταύτης
ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς δασώδους φύσεως τοῦ τόπου ἀφ' ἑτέρου
ἡτις παρέχει εἰς τὰ θηρία ταῦτα ἀσφαλεστάτας κρύπτας
καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ μᾶλλον κατοικημένα μέρη, αἱ τίγρεις
ἐπληθύνθησαν καὶ κατέστησαν τὸ φόβητρον ὀλοκλήρων
χωρῶν, φοβερώτεραι καὶ αὐτοῦ τοῦ λέοντος, ὅστις πολὺ
σπανιώτερον ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ἄν ἔλειπεν ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ πόϊμνιά του καὶ τὰ
λοιπὰ κατοικίδια ζῶα, ἡ τίγρις δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ
ζήσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Τὸ αἰμοβόρον τοῦτο θηρίον καθ'
ὅσον γηράσκει, ἀπόλλυσι τὴν δύναμιν καὶ εὐκίνησιν του
καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ θηρεύσῃ τὰς ταχείας ἐλάφους
καὶ τὰ λοιπὰ ὠκύποδα ζῶα, αἵτινα ἀποτελοῦσι τὴν φυσικὴν
τροφὴν του, ἐξασθενούμενον δὲ ὁσημέραι περισσότερον
θὰ ἀπέθνησκεν ὑπὸ τῆς πείνης, ἀν αἱ πλησιόχωροι κατοικίαι
τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν κατοικίδιων ζῶων δὲν παρεῖχον
αὐτῷ ἱκανὴν τροφήν, ὅπως συντηρῇται εἰσέτι ἐπὶ τινὰ ἔτη.
Ὅταν ἐν τῷ δάσει δὲν εὐρίσκη πλέον τροφήν, περιπλανᾶται
περὶ τὰς κώμας καὶ τὰ μικρὰ χωρία, ἐνθα ἐπιτίθεται κατὰ
τῶν βοσκόντων μοσχάρων, προβάτων, αἰγῶν ἢ, ἐὰν ἡ κατα-

δίωξις τῶν ζῶων τούτων τῇ εἶναι πολὺ κοπιαστικὴ, ἐφορμᾷ
κατὰ τινος γραίας ἡ μικροῦ παιδίου καὶ κατασπαράσσει
τὴν εὐτόριστον ταύτην λείαν του.

Ὅταν ὅμως ἡ τίγρις γευθῇ ἀπ᾽ ἀνθρωπίνου κρέατος,
τότε πλέον γίνεται ὁ φοβερώτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου,
διότι περιφρονεῖ πᾶσαν ἄλλην τροφήν καὶ καθίσταται ὁση-
μέραι τολμηροτέρα καὶ αἰμοβορωτέρα. Ὅταν ἡ ἀνθρωπο-
βόρος τίγρις ἐγκατασταθῇ πλησίον τόπου τινὸς ὑπὸ ἀνθρώ-
πων κατοικουμένου, ὁ τόπος οὗτος εἶνε πλέον καταδικασμέ-
νος εἰς παντελὴ ἐρήμωσιν καὶ καταστροφήν. Ὁ γεωργὸς
δὲν δύναται πλέον νὰ καλλιεργήσῃ τοὺς ἀγρούς ἀνευ τοῦ
ἐσχάτου κινδύνου, καὶ αἱ γυναῖκες δὲν τολμῶσι νὰ ἐξέλθωσι
τῆς οἰκίας, ὅπως ἀντλήσωσιν ὕδωρ. Ἐργόται ἐπιστρέφοντες
οἰκαδε περὶ δυσμᾶς ἡλίου ἐκ τῆς ἐργασίας των, προσβάλλ-
ονται καὶ φονεύονται ὑπὸ τῆς πεινώσης τίγρεως, ἡτις οὐ-
δένα φόβον γινώσκει ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς λείας τῆς, ἀλλὰ
πολλάκις εἰσορμᾷ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀνημμένα πυρὰ ὅπως
ἀρπάσῃ τινὰ τῶν περισταμένων ἀνθρώπων. Τότε ἐκάστη
χωρικὴ οἰκογένεια ἔχει νὰ θρηνησῇ τὸν σκληρὸν θάνατον
τινὸς ἐκ τῶν προσφιλῶν αὐτῆς μελῶν καὶ καθ' ἐκάστην
ἐσπέραν ἀντηχοῦσιν ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ἀντὶ εὐθύμων γελῶ-
των καὶ χαρμωσύνων ἀσμάτων θρήνοι καὶ ὀδυρμοὶ γυναικῶν
καὶ σπαράξικαρδία μοιρολόγια.

Οἱ ἰθαγενεῖς εὐρίσκονται ἀπέναντι τοσούτου φοβεροῦ
ἐχθροῦ ἐν ἀπελπιστικῇ ἀμηχανίᾳ καὶ οὐδὲν ἄλλο μέσον
σωτηρίας γινώσκουσιν εἰ μὴ νὰ προσφεύγωσι πρὸς τοὺς πο-
λυαριθμούς αὐτῶν θεοῦς, προσφέροντες αὐτοῖς ὀρυζαν καὶ
ἐξαίτουμένοι παρ' αὐτῶν τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς δεινῆς
μάστιγος. Ἄλλως τε ἀναδέετουσιν ὅλην αὐτῶν τὴν ἐλπίδα
εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, τῶν ὁποίων μεγάλως ἐκτιμῶσι τὸ
θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν.

Οἱ Εὐρωπαῖοι ἀναβαίνουν ἐπὶ ἐλεφάντων, ἐξησκημένων
ἐπίτηδες διὰ τὴν θήραν ταύτην τῶν τίγρεων καὶ φερόντων
ἐπὶ τῆς ῥάχους προσηρμοσμένον μέγα καλαμόπλεκτον κάνι-
στρον διὰ τοὺς κυνηγούς, καὶ ἐπιχειροῦσιν, εἴτε καθ' ἐκά-
στους εἴτε ἀπὸ κοινοῦ ἐν μεγάλαις ἑταιρείαις, κυνηγετικὰς
ἐκδρομὰς πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς τίγρεως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
ἰθαγενῶν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Bheel. Ὅσάκις δὲν δύνανται
νὰ ἐλάσωσι τοὺς ἐλέφαντας εἰς τοὺς δρυμοὺς ἢ εἰς τοὺς
πυκνοὺς καὶ τελματώδεις καλαμῶνας, ἐνθα κρύπτεται ἡ
τίγρις, τότε μεταχειρίζονται τύμπανα, κέρατα, σάλπιγγας
καὶ ἄλλα θορυβώδη ὄργανα, ἐνίοτε δὲ καὶ πυροσφενδόνας
(ῥακέτας), ὅπως ἀνατράξωσι τὴν κρυπτομένην τίγριν καὶ
φέρωσιν αὐτὴν ἐντὸς βολῆς, τοῦτ' ἔστιν εἰς πυροβολήσιμον
ἀπόστασιν εἰς τὰς πλείστας δὲ περιπτώσεις κατορθοῦσι νὰ

φονεύσῃσι τὸν ἀπαξ ἀνασοβηθέντα ἐχθρόν. Εἷς ἐκ τῶν θηρευτῶν τούτων τῆς τίγρεως, ὁ Campbell, διηγεῖται τὸ ἐξῆς παράδειγμα περὶ τῆς πανουργίας τοῦ φοβεροῦ τούτου θηρίου.

Ὁ Campbell μετὰ τοῦ ὁδηγοῦ του (σχικάρυ) εἶχον ἱχνηλατήσῃ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἀνθρωποβόρον τινὰ τίγριν, μέχρις οὗ ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν νὰ ἀνακαλύψωσι τὴν κρύπτην αὐτῆς ὀπισθεν λόχμης τινός. Ὁ ἐλέφας εἰσέδυσεν εἰς τὸν κρυπτῶνα, ἀλλ' ἡ τίγρις δὲν εὐρίσκετο πλέον ἐν αὐτῷ· ὁ ἱθαγενὴς ὁδηγός, ὅστις ἐπορεύετο πλησίον τοῦ ἐλέφαντος, παρηκολούθησε τὰ ἱχνη τῆς τίγρεως, ἄτινα διζυρόφοντα τόξον ἐπανῆγον εἰς τὴν λόχμην καὶ τὴν κρύπτην τοῦ θηρίου, ἥτις καὶ πάλιν εὐρέθη κενή. Ὁ ὁδηγός ἐν παντελεῖ ἀπορία εὐρισκόμενος ἠτοιμάζετο καὶ πάλιν νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἱχνη τῆς τίγρεως, ὅτε αἰφνης εἷς ἐκ τῶν κυνηγῶν στρέψας πρὸς τὰ ὑπίσω τὸ βλέμμα εἶδε τὸ θηρίον εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ ἐλέφαντος ἀπέστασιν μόλις διακρινόμενον ἀπὸ τῆς ὑπερύθρου χλόης καὶ παρακολουθοῦν τὰ βήματα τοῦ ὁδηγοῦ ἀσφύηται. Τὸ πανοῦργον θηρίον περιέμενε προφανῶς νὰ ἴδῃ τὸν ἱθαγενῆ μόλις ἀπομακρυνόμενον ἀπὸ τῆς προφυλακτικῆς σκέπης τοῦ ἐλέφαντος καὶ τῶν κυνηγῶν ἔπως ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν κατασπαράξῃ, ἡ δὲ πανουργία αὐτῇ θὰ ἐπετύγγανεν ἐξ ὅπαντος, ἂν δὲν ἀνεκαλύπτετο κατὰ τύχην. Ἐπειδὴ ἡ τίγρις εἶχε προσηλωμένα τὰ βλέμματα μόνον ἐπὶ τοῦ ὁδηγοῦ, ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος κυνηγός ἠδυνήθη εὐκόλως νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῆς ἐπιτυχῶς καὶ νὰ τὴν θανατώσῃ.

Πολλάκις συμβαίνουνσι κατὰ τὴν θήραν τῆς τίγρεως λίαν κωμικοτραγικαὶ σκηναί. Ὁ Campbell διηγεῖται μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς: Οἱ κυνηγοὶ εἶχον πληγώσῃ τίγριν τινὰ ἥτις, καίπερ ἔχουσα τὸν ἕνα ὀπίσθιον πόδα συντετριμμένον ὑπὸ τῆς βολῆς, κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τοὺς τελματώδεις καλαμῶνας καὶ νὰ κρυφθῇ. Οἱ ἐλέφαντες εἰσεχώρησαν εἰς τὴν κρύπτην τοῦ θηρίου ὅπως τὸ ἀνασοβήσωσιν, ἀλλὰ τὸ πανοῦργον ζῶον περιέμενεν ἀθρόμβως μέχρις οὗ ὁλόκληρος ἡ εταιρεία τῶν κυνηγῶν ἀπέμακρύνθη ὀλίγον· αἰφνης δὲ ἐφώρμησε κατὰ τοῦ τελευταίου ὁδηγοῦ, μικροῦ τινος, μελαγχροinoῦ καὶ βλαισόποδος ἀνθρωπίσκου, ὅστις ὅμως ἔλαβε καιρὸν νὰ ἀναρριχηθῇ ἐπὶ τινος δένδρου πρὶν ἢ προσβληθῇ ὑπὸ τῆς τίγρεως. Ὁ ὁδηγός ἄμα ὡς εἶδεν ἑαυτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἤρχισε νὰ ἐξεμῇ ὠκεανὸν ὕβρεων καὶ λοιδοριῶν κατὰ τοῦ ἀδυνάτου ἐχθροῦ του. Ἡ τίγρις, ἥτις συνήθως ἀναρριχάται μετὰ μεγίστης εὐκολίας, δὲν ἠδυνήθη ἕνεκα τοῦ τετραποδοῦ ποδός της νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ μὲ σπινθηροβολοῦντα βλέμματα καὶ λυσσαλέας κραυγὰς ἐκπέμπουσα ἔμεινεν ὑπὸ τὸ δένδρον κατασκοποῦσα τὴν βορὰν της. Ὁ μικρὸς ὁδηγός ἐπὶ τοῦ δένδρου, ὅστις ὠμοίαζε μάλλον πρὸς σκιμπαζῖν ἢ πρὸς ἀνθρωπον, ἠρεθίζετο καὶ ἐξωργίζετο ἔτι μάλλον ἐκ τῆς ἀπειλητικῆς στάσεως τοῦ θηρίου καὶ μετεπήδα ὡς πῖθηκος ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον, σειῶν προκλητικῶς τοὺς κλώνας, ἐκσφενδονίζων φρικωδεστάτας βλασφημίας καὶ λοιδορίας κατὰ τῆς οἰκογενείας τῆς τίγρεως καὶ ἰδίᾳ ἐξυβρίζων ἐπὶ τὸ χυδαίωτερον τὴν μητέρα, τὰς ἀδελφάς, τὰς θείας, τὰς ἀνεψιάς τοῦ ζώου, ὀνομαζόμενος ἀπατεῶνας, κλέπτας, κακούργους πάντας τοὺς ἄρρενας αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ μιμούμενος πρὸς χλευασμὸν τὴν φωνὴν τῆς τίγρεως. Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἐκορυφώθη ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀγανάκτησις του ἐκλίγε ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ θηρίου.

Συνήθως ὅμως ὑπερισχύει τὸ τραγικὸν στοιχεῖον κατὰ τὴν θήραν τῶν τίγρεων, διότι τὰ θηρία ταῦτα, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς τρέπονται εἰς φυγὴν μόλις ἀκούσῃσι θορυβωδῶς προσπελάζοντας ὁμίλους ἀνθρώπων, ἐν τούτοις ὅμως ἄμα ὡς πληγωθῶσιν ἐπιτίθενται λυσσῶδως κατὰ τῶν διωκτῶν των, καὶ τότε ἀλλοίμονον εἰς τὸν κυνηγὸν ἢ ὁδηγόν, τὸν περιπίπτοντα εἰς τοὺς ὄνυχάς του.

Εἷς τινα μέρη τούναντιον ὑφίσταται παραδόξως πως εἰδός τι φιλίας μετὰξὺ ἀνθρώπου καὶ τίγρεως. Ὅταν δηλαδὴ οἱ ἱθαγενεῖς δὲν ἔχωσι ποίμνια, διάκεινται φιλικῶς πρὸς τὴν τίγριν, ἐφ' ὅσον χρόνον αὐτὴ δὲν εἶναι ἀνθρωποβόρος. Πολλάκις δὲ δι' ἀπειλῶν ἀποτρέπουσι τοὺς Εὐρωπαίους ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ τῶν τίγρεων, λέγοντες ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα δὲν βλάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τοὺς ὠφελοῦσι, διότι φονεύουσι τσαυτάς ἐλάφους, ὥστε πάντα τὰ γειννιάζοντα χωρία προμηθεύονται τὴν τροφὴν των ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου κρέατος. Ἡ τίγρις δηλαδὴ ἔχει τὴν συνήθειαν, ὅσας φονεύει μέγα τι ἀγριμαῖον ζῶον, νὰ μὴ τὸ τρώγῃ διὰ μιᾶς, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀφίη εἰς τὴν θέσιν του, ἀφοῦ χορτασθῇ, καὶ νὰ μεταβαίνει εἰς τὴν κρύπτην της ὅπως χωνεύσῃ. Μόλις δὲ τὴν ἐπομένην νύκτα ἐπανέρχεται καὶ τρώγει ἐκ τοῦ ὑπολειφθέντος μέρους, ἀλλ' οἱ ἱθαγενεῖς ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν κοράκων σπεύδουσι πρὸς τὸ μέρος ἐνθα εὐρίσκεται τὸ θνησιμαῖον καὶ οὕτω πορίζονται τὴν τροφὴν των, ἂν δὲν προληφθῶσιν ὑπὸ ἀλωπέκων καὶ ἀγρίων κυνῶν, οἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀκολουθοῦσι πάντοτε τὰ ἱχνη τῆς τίγρεως.

Ὡς παράδειγμα τῶν φιλικῶν τοῦ ἀνθρώπου διαθέσεων πρὸς τὴν τίγριν διηγεῖται ὁ Campbell ὅτι εἶδε ποτε ἱθαγενῆ τινα τύπτοντα ἀνηλεῶς τὸν δεκαπενταετῆ υἱόν του ὅστις εἶχε φονεύσῃ μίαν νεαρὰν τίγριν. Ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνὴρ διατί ἐτιμῶρει τὸν υἱόν του διὰ τοσοῦτον ἀξιεπαῖνον πρᾶξιν ἀπήντησεν: „Οἱ ἀνθρωποὶ εἰς ἄλλα μέρη εἰμποροῦν νὰ καταδιώκουν τὰς τίγρεις, ἡμεῖς ὅμως τὰς ἀγαπῶμεν. Οὔτε ἐβλαψα ποτὲ αὐτὰ τὰ ζῶα οὔτε μὲ ἐβλαψαν ἀλλὰ ἐξ ἐναντίας μὲ ὠφέλησαν“ ἀμέσως δὲ ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ τύπτῃ τὸν υἱόν του.

Ὅταν ἡ τίγρις συλληφθῇ ζωντανὴ καὶ ἐγκλεισθῇ ἐντὸς κλωβοῦ, χάνει συνήθως τὴν ἀγρίαν αὐτῆς τόλμην. Ἡ τίγρις ἐν ἐλευθερίᾳ οὔσα εἶνε τὸ μόνον θηρίον, τὸ ὁποῖον τολμᾷ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ πρᾶου μὲν ἀλλὰ ῥωμαλεωτάτου βουβάλου, τὸν ὁποῖον πολλάκις καὶ νικᾷ· ὅταν ὅμως τὰ δύο ταῦτα ζῶα παλαίσωσι πρὸς ἀλληλα ἐν κεκλεισμένῳ χώρῳ, ἡ τίγρις σχεδὸν πάντοτε ἀποχωρεῖ ἡττημένη. Εἷς τινα τοιοῦτον ἀγῶνα εἰς βουβάλος ἐνίκησε μάλιστα δύο τίγρεις ἀλληλοδιαδόχως. Μόνον ὁ περίφημος ὡς μαχητὴς καὶ ὠραιότατος τίγρις τοῦ βασιλέως τοῦ Ουδέ, ὁ ὀνομαζόμενος Ἰούγγλας, ὅστις τὸ 1869 μετεφέρθη εἰς Ἀγγλίαν καὶ πολλάκις ἠγωνίσθη κατὰ βουβάλων, οὐδέποτε ἐνίκηθη. Ὅσας εἰς τὴν τίγριν ταύτην ἀντιπαρετίθετο βουβάλος τις, ἐξέλεγε τὴν κατάλληλον στιγμὴν καὶ ἀνορθούμενη ἐπὶ τῶν ὀπισθίων αὐτῆς ποδῶν, κατέφερεν ἰσχυρότατον κτύπημα μὲ τοὺς προσθίους πόδας κατὰ τοῦ βουβάλου καὶ συνέτριβεν αὐτῷ τὸν αὐχένα. Οἱ μυῶνες τῶν προσθίων ποδῶν τῶν τίγρεων εἶνε τοσοῦτον ἀνεπτυγμένοι καὶ ἔχουσι τοσαύτην δύναμιν, ὥστε δι' ἐνὸς μόνου κτυπήματος δύνανται νὰ συντρίψωσι τὸν τράχηλον καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου ζώου. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ φαντασθῇ, οἷας γιγαντιαίας δυνάμεις εἶχεν ὁ ἡμέτερος ἀθλητὴς Παναγῆς Κουταλιανός, ὅτε, ἀγωνισθεὶς πρὸς τίγριν, συνέτριψεν αὐτῇ τὴν σιαγῶνα.